

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr. a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumeră și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Nimeri singuratici la 5 cr. se vând la »Tipografia«, soc. pe acțiuni

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA“.

Cu 1 Octombrie 1897 încep
nouve abonamente lunare, cuar-
tale, semestrale și anuale.Domnii abonenți sunt rugați
a grăbi cu reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expediție
a foil.Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, oare începe cu prima și
se termină cu ultima lună, după
stilul vechiu.Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.Este în interesul dlor abo-
nenți, oa adresele se fie însemnate
oât se poate de corect și legibil.
Domnii abonenți vechi sunt rugați
a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fâșile, în
oare li-s'a trimis „Tribuna“ până
acum.

Administrațiunea.

Meetingul național
din București.Astăzi cunoaștem pe deplin decursul
meetingului național, ce s'a ținut Du-
mneca trecută în București și despre care
noi, înainte, nici nu credeam, că se
va ține. Calm și totuși energic, liniștit
și totuși impunător, hotărât și demn
în întreaga ținută sa: așa ne prezintă
ziarele din București, acest meeting
și aceasta ne umple de mulțumire și ne
deșteaptă nouă nădejdi în suflet.Timpul, seriosul organ al partidului
conservator, îl apreciază astfel:

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Gelosie pentru gelosie.

Comedie într'un act, localizată de
Victor Onișor.

Persoanele:

Negrescu.

Elvira, soția lui.

Mălin, căpitan, vechiu prieten al lor.

Bucătăreasa.

(Odaie aranjată cu lux. În fund intrarea prin-
cipală, în dreapta ușa în odaia lui Negrescu; în stânga
ușa în odaia Elvirei. În dreapta dinainte o masă de
scris încărcată cu manuscrise și cărți, dindărăt statu-
musei, între palmi. În stânga sobă, în apropiere o
masă rotundă, în jur cu fotel și scaune, dindărăt pian.
Lângă perete dulapuri de cărți. Iluminație abundanță).

Scena I.

Elvira (stă înaintea mesei de scris ce-
tește o scrisoare). „Dragă prietene! Deseară
voi fi împreună cu bărbatul meu la teatru,
în loja noastră, din etajul prim. Garoafa
roșie, ce voi purta o la pept îți va spune,
că nime nu te iubește mai mult, decât —
Caliope“. Oh — nerușinata! Dacă vrea să
iubească, iubească-și bărbatul ei, nu pe al
meu... Are bărbat, și totuși vânează după băr-
batul altei femei... Numai să știu, cine-i?
Caliope — ce nume plăcut, dintr'o epopee
grecă! Apoi își va pune garoafă roșie la
pept, da, garoafă roșie, ca o cusătoreasă ce
reclamă. (Aruncă scrisoarea pe masă).
E a cincea scrisoare, pe care i-o
am scris. (Se apleacă asupra scrisorii).
Sperăm să-l găsim pe Negrescu tot-
deauna scrișorile pe masă și eu tot-
deauna să-l găsesc... (Gânditoare). Oare re-punsu-i-a? Bărbații sunt atât de vanitoși...
Ei, — așa pitești dacă bărbatul îți e om de
renume, scriitor. — Ori-ce femeie, cât de
uricioasă se fie, se simte îndreptățită să-și
arunce lațul. Oare înșelatu-mă Negrescu?
Ah — peste un ceas voi ști. Dacă îi va
veni gustul să meargă la teatru m'a înșelat...
(Cu pasiune). Dacă va merge — vai de el!
Și vai de mine!

Scena II.

Elvira, Negrescu, Mălin, mai târziu bu-
cătăreasa.Negrescu (intrând cu Mălin pe ușa din
fund). Vino, moșneagule. Luăm câte un
ceai; și până ce bei îți citesc capitoul prim
din romanul la care lucrez acum.Mălin. Ceaiul îl primesc, dar' capitoul
din roman ar fi pagubă să-l faci risipă cu
mine. Chiar atâta mă pricep la romane, ca
găinile la az, buche, vede.Negrescu. Tocmai pentru aceea aș vr
să-ți sfu părerea. Dintre toți prietenii mei
tu ești singurul, care nu scrii. Tu ești sin-
gurul, om nepreocupat. Scriitorii sunt sau
invidioși, sau încrezuți.Mălin (cătră Elvira). Bună seara, soro
dragă.Elvira. Bună seară, nene dragă. (Cătră
Negrescu cu recelață). Bună seara!

Negrescu. Căpătăm ceaiu, nevastă?

Elvira. Da. (Sună).

Bucătăreasa (intră prin mijloc).

Elvira. Adă ceaiu, — pentru toți trei.

Negrescu (făcând semn lui Mălin). Cu
rum mult.

Bucătăreasa (ese prin mijloc).

Mălin (așezându-se lângă sobă). Zău,

frate Negrescule, ce om norocos ai fost tu în

lumea asta, și îmi tot sfărăm capul să știu, cu
ce ai fost tu vrednic de un noroc așa de mare.Negrescu (modest). Oh, — cum? Suc-
cesele mele ca scriitor deocamdată sunt foarte
modeste... Se poate, că acuși după apariția
noului meu roman...Mălin. Nu-ți învidiez eu succesele tale
de scriitor. Cine trăiește într-o stare mate-
rială, atât de minunată, acela — slavă Do-
mului! nu mai are trebuință să se facă nemu-
ritor... Nevăstică asta, soba asta călduroasă, co-
moditatea asta bucească, în care te așii tot-
deauna, când ești acasă... Astea le învidiez
eu. Dacă merg eu acum acasă, sau odaia e
neîncălzită, sau sfumă roba... Dacă cer încă
un ceaiu dela fiiorul meu, îmi spune, că s'a
mântuit rumul, sau dacă cumva mai este rum
în sticlă, nu este ceaiu...Negrescu. Ei, de ce nu te-ai înșurat?
Mălin. Singura fată, pe care am iubit-o
și am vrut s'o iau de nevastă, îmi-au răpit-o.Elvira (surizând se pune lângă Mălin).
Serios, m'ai fi luat de nevastă, dacă m'aș fi
învoit?Mălin. Vezi cum mă prinde cu vorba!
Adevărat — când ai fost tu fată de măritat,
eu eram aproape de patruzeci, dar' pentru
aceea... (sucește musteața).Elvira (pune mâna pe umărul lui Mă-
lin). Aduci-ți aminte, de când am fost eu
prima-dată la bal? În totdeauna erai cu mama
și eu toată noaptea am dansat ca o nebună...
De cătră ziua, când s'a sfârșit „Ardeleana“
cea din urmă, te-ai așezat cu brațele puse
cruciș peste pept lângă muzică și privai, pri-
viai numai după mine...Mălin. Atunci te-am iubit. Până atunci
te-am crezut numai fetiță de școală... Dar'
spune drept, așa-i c'ai cochetat puțin cu
mine?...

Două discursuri.

Credem a face o plăcere cetitorilor
noștri lăsând se urmeze aci cele două
discursuri mai mari, ce s'au rostit la
meetingul național din București:

Discursul dlui Vlădescu.

Dl Vlădescu a zis după „Epoca“ urmă-
toarele: Neașteptată și îngrijitoare întorsă-
tură, pe care a luat-o în ultimele momente
chestiunea noastră națională, a determinat pe
membrii comitetului central executiv al Ligei
pentru unitatea culturală a tuturor Românilor,
cărora d-voastră ați încredințat privegherea
neadormită a permanentelor noastre interese
naționale, să vă convoace în meeting de ma-
nifestare.Întrunirea d-voastră măreață, puternică
și caldă vibrare patriotică, care face se tre-
mure cele mai ascunse și mai înalte coarde
ale ființei noastre, ne dau sentimentul adânc,
că aceleași simțiri, același gând ne unește pe
toți căți, în această țeară, avem o inimă ro-
mânească.Solemn și grav e sentimentul nostru;
solemnă și gravă e situațiunea momentului.Căci dacă atitudinea și manifestarea vo-
inței noastre se resimte — și trebuie natural
să se resimtă în raporturile noastre interne
— ca răspunde cu ultima elocuență acelor cer-
curi politice străine, care au dorința, pre-
cum au interesul și datorința de a o cu-
noaște.Și pentru-că în toate combinațiunile ome-
nești, voința poporului, adică acțiunea lui, re-
presintă rezultatul moral, și mai ales efectiv,
pentru aceea voi, cetățeni români, ai capi-
talei române, sânteti datori să vă exprimați
voința voastră.Liga pentru unitatea culturală a tuturor
Românilor, instituțiunea noastră, creată în ve-
derea marilor noastre interese naționale, vă
chiamă și vă cere să vă faceți datoria ca
Români, să exprimați cu actual și voința
voastră.Și, pentru-că, iubiți concetățeni, vorba nu
e de o manifestare sgomotoasă, în care să
facem să se audă numai glasul nostru de sim-
patie pentru frații de peste munți, amenințați
în existența lor națională, ci vorba e de pro-
pria noastră demnitate națională, lovită de
Urguri cu cea din urmă ignominie, manife-
stați-vă ca popor liber în țeară liberă cu toată
energia calmă, pe care o dau convingerileprofunde și încrederea desăvârșită în propriile
puteri.Dovediți, prin atitudinea voastră deamă
și hotărâtă, că dacă e un popor încă neajuns
la maturitatea politică, că dacă există un
popor incapabil de a juca rolul ce-și aroagă
singur de popor de ordine și soliditate în
Europa orientală, — acel popor este poporul
noștrilor!Aretăți că ei, care ne denunță continu
pe noi, — popor de liniște, de muncă și de
cultură, ca pe niște agitatori de profesie și
pe niște tulburători ai liniștii și păcii euro-
pene, că el nu scapă nici o ocazie, ori-cât de
delicată și de solemnă ar fi ea, de a țări cu
ultima aroganță și nedemnitate, în sentimen-
tul nostru cel mai sacru: iubirea de neam
și de limbă.Cum? Au conștiința noastră națională nu
s'a afirmat cu destulă putere? Au solidarita-
tea individualității etnice, culturale și națio-
nale a tuturor Românilor nu a apărut, în
toată realitatea ființei sale mărețe și impu-
nătoare? Nu, noi, Români liberi ai Româ-
niei libere nu am dovedit lumii, că — tari
pe propriile noastre puteri — sântem gata a
sacrifica întreaga noastră suflare, pentru na-
țiunea noastră și drepturile ei imprescriptibile
la o existență națională? Au nu primim
noi cu tot entuziasmul, cu toată iubirea, cu
toată loialitatea, cu cvoiuința și demnitatea
unui popor conștient de sine, conștient de in-
datoririle și rolul său de popor de ordine și
de pace la porțile orientale ale Europei pe
M. Sa Împăratul Austriei și Regele Un-
gariei? Cetească d-lor întreaga presă română
de atunci și vor înțelege, din tonul și mă-
sura sa, de câtă adâncă înțelegere a mo-
ravurilor și de câtă maturitate politică a dat
dovadă.Ei bine domnilor, care este înțelepciunea
presei maghiare? Ce orbire trufașă a îndem-
nat-o, ca toamai, cu ocazia vizitei înțeleptului
nostru monarch, în capitala lor, să ne arunce
infama insultă, că noi — cetățeni ai regatu-
lui român, — am aproba — ce sic? am
ajuta chiar pe înimiciții rasei noastre să cio-
părtească organismul nostru național?Răspundeți sus și tare; răspundeți ca-
tegoric, voi, cetățeni ai capitalei române, că
aceasta nu este, că aceasta nu va fi. Faceți
să văză și să înțeleagă, că alăta vreme cât,
prin politica lor de agresiune, de persecuțiune
și amenințare, primejdiesc existența națională
românească a fraților noștri de peste munți,
alăta vreme prietenia și concordia nu vor în-
tra, nu au loc să intre, în sufletele Românilor.Negrescu. Nu pot zice. Cornel e bă-
iat bdn.Mălin. N'ai observat, pentru aceea ești
bărbat. Are obiceiul revoltător, că și lucruri
cele mai indifferente le spune, șoptind la
urechea nevastei tale. Cine vede din depăr-
tare, crede că cine știe ce-și șoptește. Și ieri
în lojă.Elvira (rîzând). Sărmane Cornel, pen-
tru aceea ai fost așa de grosolan față de el?Mălin (înfuriat). Am să-i frâng gâtul
la strengarul acela, numai dacă nu se poartă
cinstit!

Negrescu. Ei — numai asta ar mai trebui.

Mălin (în ton liniștit). Vezi, că prin
asta tot pe tine te cruț, pentru-că firma mea
convingere e, că Cornel nu peste mult o să-și
spargă capul... Peste tot vîd, că voi amîndoi
— tu și Elvira nu mă știți... nu știu cum să
mă exprim? — nu mă știți în de-ajuns aprea-
ția... Eu am un rol cu mult mai marcant în
familia voastră, decum vă închipuiți voi. Eu
sunt acel al treilea, din punct de vedere ideal
în ediție inocentă, acel al treilea, de care are
trebuință fiecare păreche tină. Are tre-
buință în tocmă, cum actorul are trebuință
de public. Bărbatul are trebuință, ca să știe
cine-i învidia fericirea; nevasta are trebuință
ca să-i slăbească armele cochetării și virtu-
sitatei ei să secere triumfuri ieftine...

Elvira. Îți mulțumesc!

Negrescu (cu manuscrisul în mână). Dacă
vrei, încep lectura...Mălin. Dacă vrei, să așteptăm ceaiul
ca să am și eu ceva ocupație...Negrescu (nervos). Cum de nu mai aduci
ceaiul?

Elvira. Merg să vîd (ese prin fund).

(Va urma).

Faceți să priceapă opinia publică maghiară că acum, mai puțin ca ori-când, poporul român e decis a se amputa singur. Faceți să se știe de ori-care, de aproape sau de departe, care se interesează de națiunea română, că nu acum, când naționalitățile din Austria sunt la pragul câștigării vieții lor naționale, poporul român va da concursul sau Maghiarilor, ca să sdrubească propria noastră rasă.

Nu, aceasta nu va fi, pentru-că nu o vonește întreaga suflare românească.

Discursul dlui B. Delavrancea.

Domnilor!

Diferitele state la cari ar aparține un popor, nu fac din el mai multe ființe deosebite, nici mai multe bucăți contopite în alte ființe etnice.

Aceeași origine, aceeași limbă, același geniu, o identitate de funcțiune în omenire, — în trecut ca și în prezent, fac din noi, toți Românii o singură ființă, animată de un suflet care crește necontenit, reflectând în aceeași conștiință durerile trecutului și speranțele viitorului. (Aplause).

Ori unde ar fi atinsă această ființă, emoțiunile ei cutrează întregul organism, ajungând la maximum emoțional aci în mijlocul nostru, în centrul acestui tot etnic și natural. (Aplause. Aprobări).

Nimic nu poate perverti un neam, care și-a salvat conștiința de sine. Nimenea nu-i poate impune o sensibilitate nepotrivită cu firescul lui, nici nouă legi de viață, care să-i prefacă conștiința de rasă într-o altă conștiință a unei alte rase. Asemenea sorbire a unei conștiințe naționale în altă conștiință înăfăra este o imposibilitate. Prigonirea înțărăște în loc de a slăbi, injustiția pasionază pentru justiție, în temnițele politice, nobilul sentiment de libertate atinge culmea expansiunii. (Aplause).

Știți, dlor, că cuvintele noastre și ale fraților noștri au fost în totdeauna siluite, în scop de a se stoarce înțelesul unui irredentism daco-român.

Când însă noi vorbim de aceea ființă unitară nu desfășurăm drapelul revoluției, nici nu punem la cale cu cei de dincolo deslipiri și alipiri, sfărâmări și întregiri. Nu, dlor, ci constatăm prin percepțiunea specifică a ori-cărui neam, ceea ce în sfârșit școala istorică modernă și psihologia raselor și a popoarelor, — știința proaspătă, — au isbutit să dovedească ca un adevăr atât de neîndreptat, încât a învins toate combinațiunile trecătoare cari n-au ținut seamă de el.

Soarta, nenorocirile au putut despărți un popor, idealitatea lui însă a rămas identică. În acest înțeles Carpații nu au despărțit ființa noastră în două, ci i-au menținut înțregimea ei, adăpostind în vremuri de urgie pentru a revêrsa mai apoi, de o parte și de alta, aceeași doină, în aceeași limbă, mișcată de același geniu. (Aplause prelungite).

Elvețian e germanul Elveției, elvețian e francezul Elveției, și cu toate acestea în desastur dela 1870 lacrimile din Geneva au fost sincrone cu bucuriile din Zürich. Saxoni din Ungaria, ori-cât de devotați ar deveni statului sau, inima lui va bate puternic, ori de câte ori un pic de glorie se va adăuga la marea glorie a Germaniei. Fenomen natural, pe care nici o organizație din lume nu-l poate prefăca, nici mai puțin distruge.

Ei bine, dlor, care s'a schimbat dincolo, pentru-că presa maghiară s'a schimbat halucinația ca noi, de aci încolo vom deveni nepăsători la durerile celor de dincolo, răci și sceptici în fața lungului șir de martiri cari își pogorâră — unii tinerețele și iluziile, alții bătrânețele și amărăciunile — în temnițele Ungariei? (Aplause entusiaste). Ce s'a schimbat în cei de dincolo? Ce s'a schimbat în noi? Nimic. Ei sînt tot cum au fost și noi nu putem fi decât aceiași! (Aplause prelungite. Vii aprobări).

Presa maghiară s'a încercat să dea vișitei M. S. Regelui altă semnificație decât aceea care reese, împede și hotărât, din toate Suveranilor amici.

România și Regele Carol sînt de mult, spre deoptriva lor glorie, un factor însemnat în liniștea lumii. Și „bunele relațiuni” — ori-cât de cuprinzătoare ar fi acești termeni în unele împrejurări — se referă la statele celor doi Suverani, la combinațiunea înțelepciunii și a energiei lor pentru echilibrul și pacea Europei.

Domnilor, gândirea Regelui necontenit a trebuit să treacă peste marginile actualității. Și când pasiunile oamenilor politici prea aspre și adese prea nedrepte, au cercat să turbure meditațiunile lui, el a rămas senin, întrevăzând într'un viitor apropiat: pavilionul României alunecând cu mândrie peste lucul mării, buna și străvechea faimă a numelui nostru reînviind mai măreț decât odinioară și lumina poporului român crescând și luminând peste depărtările Orientului. (Aplause prelungite).

Când dar' de 30 de ani are acest ideal, concepând mărirea și gloria lui în mărirea și gloria noastră, ar fi o rățecire să se presupue, o clipă măcar, că visita dela Budapesta consacra, în contra justiției, în contra dreptului ginților, în contra umanității și în contra durerii noastre, jalea și robia a trei milioane de Români! (Aplause).

Știți, că de mine nu s'au lipit vanitățile absurde, că n'am lăgușit pe nimeni, că am suferit și voi suferi din cauza revoltei mele în contra ori-cărei fărâncii. Cred însă, și sînt adânc convins, că este o nebulie a se susține, că acela care urmărește necontenit mărirea României i-ar fi indiferent micșorarea Românilor, umilind deopotrivă și pe cei asupriți și pe cei liberi. (Aplause prelungite. Vii aprobări în toată sala).

Dar' fudulia primitivă și sgomotoasă a publiciștilor din Budapesta, i-au făcut să nu aibă nici măsură, nici delicatețe, afirmând, că Regele Carol a arătat cu degetul Românilor de peste Carpați calea robiei, el care a deschis cu sabia Românilor de dincoace de Carpați, calea independenței și a gloriei! (Aplause).

Nu, domnilor, noi nu vom turbura relațiunile înțelepte și de bună prietenie al statului nostru cu celelalte state, dar' un lucru se se știe, că nimic neschimbându-se dincolo de Carpați, nimic nu se va schimba dincoace de Carpați. (Aplause îndelung repetate).

Din durerea unui popor, care suferă robie pe pământul apărât atâtea secole prin jefuri și eroismul generațiilor lui trecute, care suferă robie acolo unde a răsunat limba lui cu sute de ani înainte de primele zile ale mileniului maghiar, care suferă robie fără-cabarem să fi fost cucerit prin arme de asupritorii lui, — iacă din ce a născut chestiunea națională.

În numele suferinței și a drepturilor imprescriptibile, s'au ridicat muni și de demult, printre cari Dr. Rațiu stă falnic și neclintit ca un munte încoronat cu zăpadă printre alți munți acoperiți cu brazi. (Aplause. Mare entuziasm în sală. Strigăte de „ura” și de „să trăiască”).

Cine l'a auzit zicînd, în ajun de a porni la Seghedin, „cel mai fericit moment al vieții mele va fi acela în care îmi voi lăsa oasele și țărîna în temnițele Ungariei”, și cine a văzut cu câtă vioiește pleacă publicistul de dincolo în înțecțiunea temnițelor ordinare, s'a convins, străin sau român, că un popor, care zămislește asemenea bătrâni și asemenea tineri, va trebui să învingă, va trebui să dobîndească „egala îndreptățire”, care resumă revendicările legitime ale Românilor de peste Carpați. (Aplause. Vii aprobări).

Cât pentru noi... noi nu concepem revoluționar chestiunea națională. Noi, dorim fericire și libertate deplină celor de dincolo fără a exclude credința și devotamentul în legile și statul Ungariei. Noi concepem ființa etnică și psihologică a Românilor ca un gigantic și secular copaciu, ale căruia rădăcini despăcă stîncile, străbat Carpații și se înfig adînc, de o parte și de alta, ale căruia ramuri, sănătoase și pline de rod, pleacă mîndru din pustiile arse de soare ale Ungariei și se pleacă fermecător peste apele Danubului. Nu sîntem noi stăpîni pe umbra și rodul de peste hotarele României. Dar' nimeni nu poate devasta mîndrețea și distruge unele rădăcini ce trec dincolo de aceste hotare, fără ca oșirea să nu cuprînză falnicia și viața întregului arbore. (Aplause prelungite).

Iacă de ce, și în ce sens, domnilor, nefericirile noastre de peste Carpați vor fi pururea nefericirile noastre, eacă de ce înjustițiile făptuite în contra lor în contra noastră se îndreaptă, eacă de ce sabia care spînzură asupra capului lor deasupra capului nostru se clatină. (Aplause entusiaste. Mare emoțiune în sală).

Mai sînt oameni cu minte în Ungaria, seria o gazetă din Viena, cu tot șovinismul orb al celor din Budapesta. Aceștia oameni cu minte le este ușor să întrevadă cum pot ajunge la o amicitie, durabilă și folositoare tuturor, între noi și Maghiari. N'au decât să realizeze „egala îndreptățire”, și acum, ca și odinioară, declarăm că în acest caz, Ungaria nu ar avea cetățeni mai devotați ca Români de dincolo, nici amici mai buni ca pe noi ceștia de dincoace de Carpați.

Până atunci însă noi vom simți și vom cugeta cum am simțit și am cugetat, până atunci, vom veghea și ne vom face datoria! (Aplause entusiaste. Ovațiuni).

Aforisme politice

— Una la zi. —

Un popor are a se teme mai mult și de frica cea mai mare.

I. Paul.

Sibiul, 7 Oct. n.

Din Bucovina. Deputații bucovineni Dr. Straucher (democrat), Tittinger (liberal) și Dr. Popovici (român), au înaintat parlamentului o propunere pentru înființarea unei direcțiuni a căilor ferate la Cernăuți. Actual-minte depinde Bucovina în privința administrațiunii căilor ferate de direcția dela Stanislau în Galiția și această relație este de cele mai detestabile efecte pentru țeara fagilor. Funcționarismul polon introdus pe această cale își face cuib permanent în Bucovina și contribuie în modul cel mai cras la înstrăinarea acestei provincii până nu de mult curat românești.

Emanciparea liniilor căilor ferate bucovinene de sub epitropia Galiției este un vechiu postulat și al partidului național din Bucovina, pentru-că ajunsa ea, autonomia țării e cu un grad mai complet. De aceea a fost posibilă o apropiere a celor mai dispărute elemente politice din Bucovina, când e vorba de a desrobi țeara de sub jugul Galiției.

Prorogarea dietei croate. Foaia oficioasă a publicat rescriptul, prin care M. S. a la propunerea banului croat a amnat pe timp nedeterminat batuturile dietei croate. Causa se spune, că e atitudinea opoziției observată în desbaterea răspunsului la mesajul de tron. Acest pas al banului în cercurile croate a produs mare agitație și se consideră ca o măsură preventivă față cu terorismul opoziției.

Mocsary Lajos, cunoscut pentru vederile sale mai sănătoase în chestiunea naționalităților, și-a pus din nou candidatura de deputat în cercul vacant, Szikszó, din comitatul Torna-Abaúj, ca contra candidat al guvernamentalului Darvasy Béla. Alegerea va fi în 14 I. c. Să vedem dacă „corbul alb” de oare-când nu s'a înegrit și el în decursul vremii?

Antisemitismul în Austria. Săm-băta trecută s'au ținut în Viena adunarea generală a reuniunii „Deutscher Schulverein”. Între hotărîrile ei se remarcă una privitoare la Jidovi. Între membrii reuniunii au fost până acum foarte mulți Jidani, cari au ajuns aproape să o stăpînească. Nemții naționali au prețins ca Jidanii să fie acoși din reuniune. Nu li-a succedat: au eșit deci ei. Aceasta a vrînt în sfîșul reuniunii cearta despre semitism și antisemitism. Acum comitetul a crezut să prevină certele printr-o schimbare a statutelor. S'a decis că se pot forma despărțăminte mai multe în aceeași localitate, adică câte un despărțămînt curat național, altul jidovesc. Propunerea aceasta intermediară a provocat vii discuțiuni. Se va vedea dacă ea va fi împăcat cearta ori a nutrit-o. Între motivele acestei propuneri era unul, că numai astfel pot câștiga eărăși tinerimea. Se vede că curentul tiner nu vrea să se mai recunoască pe Jidovi ca Nemți de confesiune ebraică. — Însemnăm că în anul trecut reuniunea a încasat 229,500 fl. Când va încasa „Astra” noastră atîta într'un an?

Jeszenszky și Coroana României.

Penibila enigmă a decorării lui Jeszenszky Sándor cu ordinul «Coroana României» cl. II, continuă a fi exploatarea de presa ungurească în cel mai defavorabil chip pentru cauza națională.

Magyar Hirlop, în primul seu de azi (6 Oct. n.), scrie:

„Dar' Regele Carol a mers și mai departe. S'a temut, se vede, că orbi conștiinții ori inconstienții nu vor cădi din drumul seu la Budapesta adevărata importanță. S'a îngrijit deci, ca nici urmă de îndoeală să nu fie, și steaua unui ales ordin al seu a aninat-o de haina consilierului ministerial Jeszenszky Sándor. Cu asemenea prilejuri decorații obicinuiesc a se da acelor domni, cari străduiesc la primirea Domnitorului străin sau la călăuzirea lui. În toate acestea Jeszenszky n'a avut nici un rol, ci nici de aceea nu sîntem siguri, că fost-a el prezentat regelui român. (! Red. «Trib.») Dimpotrivă, e sigur, că Jeszenszky Sándor a fost în procesul Replicei acuzatorului public reprezentant al statului vătămă, cum sigur e și aceea, că în prezidenția ministerială acest consilier stă în fruntea chestiunilor de naționalitate. Acum deși nu credem, că fie procesul replicii, fie conducerea de azi a chestiunilor de naționalitate ar urgenta „eliberarea” Românilor de dincoace de muni. Și dacă regele român totuși și-a adus aminte de acest om de încredere al gu-

vernului, asta nu poate însemna, decât desavuarea deschisă, cătră țeară și cătră lume, a faimoaselor nișuiri de eliberare ale „Ligei”.

„Rapsodii maghiare”.

— Un răspuns german la toastul împăratului Wilhelm. —

Am amintit despre articolul lui M. Harden publicat în revista *die Zukunft* din Berlin. „P. Lloyd” scrie despre acest articol următoarele:

„În articol se reamintesc luptele, pe cari le-au purtat oare-când Germanii cu Maghiarii și apoi se zice: „Numele regelui Otto, învingătorul Maghiarilor, trăiește și astăzi, după aproape 1000 de ani în memoria recunoscătoare a germanismului întreg, și astăzi, după-ce într'o mină și de toamnă, ale cărei urme ar trebui să se șteargă pentru totdeauna din cronica Germanilor, un împărat german a glorificat într'un toast, care a răsunat peste toate țările Europei, pe Maghiari, caracterul lor național și istoria lor.

Împăratul Wilhelm nu a surprins pe compatrioții sei; uimirea produsă prin renouatele mărturisiri ale vederilor sale bizare, s'a preschimb în mintea celor mai buni oameni într'o serioasă îngrijorare. Nici un om înțelept nu poate trage la îndoeală intențiunea bună, înaltă a a monarhului, ale cărui interese sînt indisolubil legate de interesul poporului, dar' nici un om cinstit, cu priviri clare nu-l poate vedea fără teamă înaintînd pe aceasta cale. De aceea este o datorie de a admonia, ori-cât de puternic ar resuna corul la heilor și ori-cât de mult plebea ștrengurilor ar suspiționa pe admoniator.

Mai fiecare vorbire a împăratului deșteaptă fără voia și contra dorinții oratorului, neplăcere și contradicere.

Nici-cînd însă mai înainte n'a provocat vre-o vorbire mai mari îngrijiri, decât toastul ce l'a rostit la dîneul de gală în palatul regal dela Buda, pentru-că întreaga construcția de idei a oratorului se bazează pe premise false, care nu pot sta în fața învîțăturilor istoriei și a crudei realități.

De aceasta trebuie să ne plîngem, pentru-că oratorul festiv, cuprins de o frumoasă însuflețire, este împăratul german, ale cărui declarațiuni publice, ar trebui să fie ferite de ori-ce greșală.

M. Harden rezoarnă unele aserțiuni ale toastului și zice, că mai mult a deșteptat uimire următorul pasaj din toastul împăratesc:

„Am urmărit cu o admirație simpatice sîrbările aniversare ale mileniului, ce credinciosul popor unguresc, strîns în jurul Suveranului seu mult iubit, a celebrat cu o măreție surprinzătoare.”

„Cu toată stima, dar' și cu sinceritatea desbrăcată de ori-ce rezervă trebuie să spunem, că împăratul, roșind această farsă n'a fost reprezentantul simțimentelor poporului german. Noi n'am putut descoperi nimic măreț în sîrbările acele de bălci, pe care niste bogătanii trădăvi (la locul acesta „P. Lloyd” după care reproducem, zice: „aci urmează ceva ce nu putem reproducem din considerații de bună caviziință”) și care avea să asigure burghezimea (jidane), un extra-profit. Noi am privit fără simpatie și fără admirație sîrbările milenare, a invasiunii maghiare în imperiul roman, fiindcă ne aduceam aminte de vorbele ce le scrisese odată Franz v. Löhner anume: „În sîddar caută omul vre'o căteva pietri, pe care Maghiarii s'și cîdrat la clădirea cea mare, în care locuiește omenirea; nu e nici o singură idee culturală, care să fi pornit din Ungaria și să se fi urmat drumul în câmpiile lumii”.

Să se pună grîmadă toate faptele istorice ale Maghiarilor: ce poetizate goală în întreaga istoria lor de o mie de ani! Numai lăcomia de câștig cea fără margini a Maghiarilor, pe cari i-am putea numi azi mai curînd o clasă, decât un popor, a împins pe contul Baden în alianța cu Cehii, care are să-i asigureze majoritatea pentru reînnoirea pactului economic. În momentul, când în urma îngămfării armatei transilvane (ungurești) de parasiți este amenințat viitorul viței germane a vechiului imperiu al Austriei, reprezentantul suprem al imperiului celui nou a ridicat, din propria-i putere la rangul unui popor mare cultural pe fii denaturați ai lui Arpad, cari nu se gîndesc decât la gheșefuriile lor murdare și chiar în visita monarhului n'au văzut altceva decât o reclamă uriașă pentru țeara și capitala lor. Pot să întroducă Maghiarii toastul împăratului în cărțile de cître pentru școli, căt vor voi, Germanii însă li-se impune deschia, de a spune vorbitorului lor cu inima deschisă și cinstit, că din cuvîntarea lui rostită cu cuvîntul artei rapsodice cu greu poate fi susținută măcar o singură frasă în lumina aspră a învîțăturilor istorice”.

Cronică politică.

Noul minister grecesc.

Alaltăieri s'a prezentat la camera din Atena întreg noul minister grecesc. Prim-ministrul Zaimis a declarat, că programul lui e rezolvarea chestiei naționale și evacuarea Te-saliei de Turci. I-s'a votat încredere, dar' nu cu multă însuflețire. Mari ovații i-s'au făcut, din partea mulțime, numai ministrului de răboiu, general Smolenski.

Cabinetul a decis să trimită plenipotenți-ția pentru desbaterea proiectului de pace, ceea-ce înseamnă, în condițiile actuale, începutul realizării tratatului de pace.

Bulgaria se înarmează.

Guvernul bulgar — spune o depeșă din Sofia — a comandat o mare cantitate de puști și muniție în Belgia. Mai mulți ofițeri bulgari au plecat la Bruxelles și Zégo, să asiste la preluarea celor comandate.

Ambasador francez la Viena.

Precum se anunță din Paris, guvernul francez a numit ambasador la Viena pe marchizul Reverseau, un abil și simpatice diplomat consumat.

Conflicte austro-cretane.

Un vapor austro-ungar venind din Revesa a fost atacat alaltăieri de Cretani, în credința, că duce prizonieri greci la Constantinopol. Pe lângă toată protestarea căpitanului, corabia a fost căutată cu deamăruntul, dar' prizonieri nu s'au aflat.

Un alt conflict austro-cretan s'a întîmplat Vinerea trecută. Răsculații cretani au atacat un post de soldați austriaci dela regimentul 87, cari voiau să prindă pe un răsculat. Soldații au răspuns cu pușcături repeșite, și an fugărit pe 11 răsculați. Dintre soldați nici-unul n'a fost rănit. Dintre inimici unul a căzut prizoner, dar' l'au liberat deja a doua zi, după-ce l'au desarmat total.

Din cercurile tinerimii.

— Scrisoare din Cluj. —

Seara de cunoștință. — Speranță pentru viitor. — Lă-sămîntul regretatului br. Urs. — Ultimul proces al „Tribunei”.

— 6 Oct. n.

Ieri seara am avut și noi universitarii români din Cluj seară de cunoștință, amănată atîta timp, pentru-că să ne putem aduna și să ne cunoaștem toți, și cei-ce până mai în zilele trecute nu au fost asosit de acasă.

Seara de cunoștință s'a ținut în cafenea „Othon” în două săli, din etagiu, — lucru nu prea potrivit — din pricina că într'o sală nu am încăput toți, ear' o parte din noi au fost siliți să se adune într'o sală laterală, care însă comunica cu cealaltă.

Deși timpul era foarte nefavorabil fiindcă ploua grozav — cu toate acestea pe la orele 7, seara, pe când era fixată convenirea, sala s'a umplut de tineri.

Chiar și dintre inteligența din loc — cu totțiștimp nefavorabil ne-au onorat cu prezența domnii Vasiliu Podoabă, I. Bereș, N. Rațiu, căpitan dia loc Augustin Giurgiu, Anton Pop comerciant, Dr. Scărcea, Bobeș, comptabil, și alții cari mi-au scăpat.

Tinerimea — înțeleg universitarii s'au prezentat în număr destul de mare vre-o 70 inși. Novii în anul acesta au venit foarte mulți la universitate. Bătător la ochi a fost că dintre rigorosanți — cari ori-și-cum fac parte încă din tinerimea universitară din Cluj — câțiva au lipsit, nu-mi pot explica de ce?

De altcund întreaga seară a fost o adevărată petrecere, înșuflețitoare de mare, încheindu-se și strîngându-se legăturile de prietenie, absolut necesare spre o acțiune solidă și națională. Iadată la început a fost proclamat cu mare însuflețire de președinte dl Vasiliu Podoabă, directorul „Economului”. Dl Podoabă în un frumos cuvînt, ce l'a rostit — ne-a adus aminte de regretatul Truța sufletul și conducătorul de oare-când al tinerimii din Cluj — perdat pentru vecie din mijlocul nostru, care totdeauna a venit la sîrile noastre de cunoștință, ținînd totdeauna presiul, ocupat acum de vorbitorul.

Tinerimea mișcată a ascultat cuvintele acestea. A arătat dl Podoabă rolul cel mare, ce-l are tinerimea din Cluj, pe terenul social de a deștepta, de a însufleți viața socială românească, a declarat convenirea de deschisă.

Și când vinul spumegă-n pocale, și accentele mused, care căuta frumose poezii românești, tîi gâdălea auzul, sângele par'că tîi ferbe mai cu putere în vine și însuflețirea mare te cuprinde.

La un semn dat ne-am sculat cu toții în picioare, și am intonat un puternic cântec stos și înălțător „Deșteaptă-te Române”.

După aceasta s'au început șirul toa-
telor.

Drd. A. Maniu a vorbit prima dată în
numele universitarilor bătrâni, salutând pe ti-
nerii noștri, cari în anul acesta au intrat în
sînul tinerimii universitare.

A arătat datorită mari, ce le are tîne-
rimea din Cluj, pe terenul social-cultural și
politic — apelând la ei, ca umăr la umăr,
înfrunți cu toții să lucreze de azi încoace.

În numele noștrilor a răspuns dl Emil
Sabo, student filosof — mulțumind colegilor,
„cozaci” cum le zicem noi, pentru iubirea și
dragostea cu care i-au primit în sînul lor.
I-a asigurat, de sprijinul tinerilor în toate
acțiunile momentane, arătând, că unirea e
necesară în tot locul și între toți, cu atât ma-
vîrtoasă în sînul tinerimii, dacă vom să facem
ceva, pentru-că acum mai mult se așteaptă dela
noi, ca ori-cînd.

„Murim mai bine-n luptă” — am cân-
tat mai înainte — a zis domnul Sabo — da
vom muri în lupte pentru fericirea poporului
român avînd în mîni armele științei, pentru-că
numai prin aceasta putem birui — și spre
cîștigarea acestor arme am alergat aici.”

După vorbirea dlui Sabo a urmat pre-
zentarea reciprocă din toate părțile și așa
ne-am cunoscut cu toții.

Dl Rațiu capelan în loc a vorbit des-
pre regretatul Truța — și i-a ridicat pocul
pentru dl Podoabă, președintele convenirii no-
astre. A vorbit frumos, însoțitor și la
inimă.

Dl Podoabă răspunzînd dlui Rațiu, în
un frumos discurs, a închinat în onoarea tîne-
rimei, care l'a pus în frunte.

Dl Iustin Pop, iurist, în un frumos și
avîntat toast, presărat cu dragălașe
anecdote, i-a cuprins și i-a îmbrășcat așa
zicînd pe toți cei de față salutînd prima-oară
inteligenta care ne-a onorat cu prezența, apoi
pe „balici” și pe urmă tinerimea întreagă,
punîndu-i înaintea ochilor, marea și sfînta
misiune ce o are.

Toastul dlui Iustin Pop, a făcut o im-
presie foarte bună, stîrnind plăcerea tu-
turor.

Mult haz, a făcut toastul, românesc na-
tural și hăzliu ce l'a ținut dl Bereș, econom
din loc.

Dl Brîndușa, iurist an I. a toastat pen-
tru domnișoarele române.

Bună impresie a făcut, toastul în limba
latină a dlui — Vasiliu, balic și el rostit
cler și perfect de tot și a domnului George
Pădureanu, „balic” și acesta, care a salu-
tat inteligența și „cozaci”.

Sfîrșindu-se prin aceasta partea serioasă
— s'a început adevărata veselie.

Tare frumos ne-au cîntat domni: Me-
sin, iur., Petrilă Andreia, iurist, ascultați cu
drag de toți.

Admirat a fost dlui Virgil Pop, iurist
care a zis la violină o bucată curat artistică.

Veselia cea mai mare însă a pricinuit-o
dnul Rus. — Luînd violina din mîinile unui
țigan, a început a zice bucăți așa de dră-
gușe românești, acompaniat de capela în-
treagă, încît vrăgii li ascultăm cu toți.

Cătră miezul nopții — bătrânii — în-
țeleg inteligența, care ne-a onorat cu prezen-
ța, s'a gîtat de ducă mulțumind tinerilor
pentru oarele fericite ce i-le-a procurat —
prin rostul dl Podoabă. Dlui Podoabă — i-a
răspuns dl Emil Sabo — mulțumind acelor
cari voiau să se departe, că ne-au onorat cu
prezența — sfîrșind cuvintele — „Voi mer-
geți — noi rămînem”.

Și tinerii, au mai rămas încă, și i-au
mai petrecut și s'au mai veselit puțin.

Așa a decurs seara de cunoștință — și
judecînd după ea — din parte-mi leg mari
speranțe pentru viitor.

Atată s'a accentuat unirea și solidarita-
te între noi, atîtea frumoase s'au vorbit des-
datorită noastre sfînte înțelegi și se poate că
acelea să nu se fi săpat adînc în inima tu-
ruror. Am vorbit și discutat mult cu toții —
așa între noi.

S'a proiectat să se constituie un cor
cîntărești avem destul, o orchestră dacă
va fi posibil. Pașii primi s'au făcut deja —
și sperăm să ducă la rezultat bun.

Ce frumos ar fi, cînd ar concerta corul
și orchestra tinerimii universitare române
din Cluj.

Să sperăm... eu multe speriez în anul
acesta: o rodnică activitate pe toate terenurile.

Rapoartul baron Urs — după-cum am
aflat din isvor sigur a lăsat „societății tîne-
rimei dela universitatea din Cluj” 100 fl.

Banii aceștia ar fi să se predea socie-
tății — respective nouă — noi însă ne avem
proprie societate — de cînd a fost desfiin-
țată „Julia” prin prîntescul guvern.

Ce se va face cu banii aceia acum —
nu știu. După-cum sînt eu informat, mari
speranțe nu putem avea de a-i primi —
lipsindu-ne titlul „societatea” — pe baza
cărora ni-s'ar pute immanua. Și ne-ar prinde
bine sumușia aceea, căci doamne săraci
sîntem.

De aceea am scris eu — în un număr
mai recent al „Tribunei” — că ar trebui să
cercăm să ne reorganizăm ca societate.

Știu că dela desființarea „Juliei” —
s'au făcut multe încercări în direcția aceasta
— dar fără succes. — De ce nu se mai cerce
odată — noi și așa nimic nu pierdem —
chiar și cînd n'am cîștiga.

Sentința grozavă ce tribunalul de aici
a rostit-o, în contra „Tribunei” — în ultimul
proces, pertractat ieri — a revoltat toată su-
flarea românească. Se vede că dela se
tem amar de „Tribuna” și în ori-ce chip tind
s'o nimicească, s'o înfrîne.

„Tribuna” însă neclintită își face da-
toria — rămîne ca și publicul român să-și
facă datoria sprijinindu-o.

Elmar.

VIEAȚA SOCIALĂ.

Serata cu dans în Sibiu.

Primim invitate la serata cu dans aran-
jată de „Reuniunea femeilor române din
Sibiu” în favorul fondului pentru înființarea
unei preparandii de învățătoare și școale de
industrie. Serata va avea loc Sîmbătă în 16
Octombrie n. 1897 în sala cea mare dela
„casa societății” (Gesellschaftshaus). Începutul
8 ore seara. Comitetul reuniunii. Bilete de
intrare a 1 fl. de persoană se vor vinde seara
la casă. Oferte marinoase se primesc cu
mulțumită de către președinta reuniunii Maria
Cosma, și se vor cuita pe cale ziaristică.

CRONICĂ
Sibiu, 7 Oct. n. 1897.

Toamnă... O nehotărîtă și rece vreme
de toamnă s'a lăsat de ieri peste orașul no-
stru. Plouă, plouă mereu, în mici și deși pi-
cure, și o răcoare pătrunzătoare face să te în-
fiozezi de gîndul apropiatei ierni.

Din alte părți se vestește aceeași vreme
pustie. La Iglo zăpada acoperă munții. În
Galiția a nins în mai multe ținuturi; Lem-
bergul e acoperit de zăpadă.

Călătoria Regelui Carol la Bel-
grad a fost amînată pentru primăvara vi-
toare. Ministrul de externe al Sîrbiei a fost
încoștințat, în mod oficial, despre călătoria
Măiestrului Sale.

O diplomă militară română de
pe vremea împăratului Domitian a fost găsită
la Vidin de Dobrușki, conservatorul muzeului
național din Sofia. Descoperitorul a comu-
nicat-o în fotografie Francesului Cagnat, care
s'a grăbit s'o prezinte Academiei de inscrip-
țiuni din Paris. Din diploma aceasta se poate
cunoaște organizația din acea epocă a armatei
romane din Moesia-superioară. Ea oferă o
particularitate ciudată, în aceea că este datată
din a 16-a zi înainte de calendele domitiane,
adeacă înainte de Octombrie, împăratul Domi-
tian dînd numele sive acestei luni pentru
cîțva timp. Pentru prima-oară se înfălește
această nouă numire într'un act oficial.

Liceul român din Bitolia. La
liceul român al Eforiei din Bitolia (Mace-
donia) s'au înscris pînă acum 200 elevi. La
liceul din Mărgărit nu s'au înscris decît 73.

Pagubele inundațiilor în Ro-
mânia. În urma evaluațiunilor făcute de
ministrul de interne, totalul pagubelor pro-
duse de inundațiile de astă-primăvară se
ridică la suma de 40,471.614 lei. Numai
județul Ilfov contează în acest total pentru
2,000.000. Pagubele consistă în holde per-
date, în clădiri și poduri stricate, etc.

Badeni în reichsrath. Prim-mi-
strul Badeni s'a reînscăpătoșat deplin. Alaltă-
ieri înainte de amiază a apărut în reichsrath;
la braț n'avea bandaj. Ovații ce erau să-
i aducă clubul polon și deputații, au rămas în
urma expresiei dorințe a prim-ministrului. În
sala de ședințe mulți deputați au felicitat
călduros pe Badeni.

Nansen în America. Precum se
anunță din Cristiana, celebrul explorator
Nansen va pleca la 12 Nov. n. către America,
unde va ține prelegeri despre expediția sa la
polul nordic. Pentru aceste prelegeri i-s'au
asigurat 260,000 coroane suedeene onorar.
Luminat cîștig mai aduce și întînecatul pol
nordic!

Floriace de... obstrucție. A naibii poznaș
și obstrucția asta! Face minuni nu numai în arta vo-
ciferărilor și gesticulațiilor exasperate, ci și în... stil.
Eată o pildă, luată din cea mai nouă obstrucție,
din lupta desperată a Germanilor din reichsrath
vinez.

Într-una din ultimele ședințe se desbătea pro-
iectul pentru ajutorarea celor năpăstuiți de potopiri.
Un obstrucționist: Flossera e acel caz de bătaie,
pe care călărește necontenit ministrul agriculturii.

Altul: Guvernul ar pute lua în sfîrșit în mîinile
sale — grîdinele cu omizi.

Elucențe figuri oratorice, nu-i așa?!

Capitan degradat pentru socia-
lism. Tribunalul militar din Berlin a lipsit
de rangul de oficer pe un capitan în rezervă,
Dr. Rupprecht, pentru-că n'a voit să repă-
șească din asociația națională socialistă. De-
gradatul depusese cu excelent succes exame-
nul dn oficer și era un soldat brav și loial
în credința față de împărat. Numai convin-

gerile politice i-se deosebeau de ale acestuia,
și asta a fost suficient motiv pentru degrada-
rea lui. Trist semu de absolutism în veacul
libertății!

Adunarea Schulvereinu-lui. Săm-
bătă s'a ținut la Viena adunarea generală
anuală a Schulvereinu-lui german. În vorbi-
rea de deschidere presidentul Dr. Weidlof a
amintit de distincția ce i-a ajuns pe Unguri
prin rescriptul Monarhalui, exprimînd dorința
ca Austriacii, cari prin susținerea monarhiei s'au
făcut vrednici de amintirea istoriei — s'afle
asemenea recunoștință și stimă.

Iubileul unui ziarist. Pașini ziaristi
ajung să serbeze și ei iubileu, fie și numai
de 25 ani, atît de grea e cariera lor. Cu
atît mai interesant a fost iubileul de 25 ani
ce i-l-a sărbătorit zilele trecute prim-redactor
ziarului Kölnische Zeitung, Dr. August
Schmitt. Stimătorii bătrînului ziarist i-au
făcut mari ovații. Iubilantul i-a cîștigat
frumoase merite și pe terenul limbii germane,
și al literaturii latine și grecești.

Știri mîerunte. În Eperjes a fost
jefuit oficiul postal și telegrafic; hoții ne-
cunoscuți. — Universitatea din Viena a distins
pe episcopul Mailath cu titlul de doctor ono-
rific. — În Fiume băntue o doră grozavă;
circulația de corăbii întreruptă. — Barnato,
sinucisul rege al minelor, a lăsat în urmă
numai (!) 960,119 funți sterlingi unui vîr al
seu. — În München s'a deschis la 1 Oct. n.,
o expoziție internațională de... pisici.

Tribuna Literară.

Dela teatru.

Aseară s'a jucat piesa Die berühmte Frau,
comedia în 3 acte de Frans de Schöthan și
G. Kadelburg. Eroul reprezentației a fost
Robert de Lenor, actor dela teatru regal din
Stuttgart. În rolul tipicului și caragiosului
baron unguresc a fost admirabil, imitîndu-l de
să tot rîzi pe Ungurul închipuit, sovînist și ri-
dicol în sentimentele lui năpăsnice de dragoste.
Multă rutină de scenă au arătat Hans Prüller,
R. Del Zopp, Gusti Desan, ireproșabil în
rolul unei domnișoare moderne, și Jenny
Renner.

Informațiuni.

Foia literară nr. 25 din 21 Sept.
(3 Oct.) 1897 are următorul cuprins: Sfat
prietesc lui Fidelio de T. — Cartea dra-
gostei (poesie) de Emilian. — Rețeta mamei
(schită) de Fidelio. — Despre veninuri de
Dr. T. (șine). — La vatră. Polemice de Sever.
— Anunț. — Cronica săptămînei. — Mistică.
— Posta redacției. — Găcitura de Șah de
Ghiș dela Roși.

Österreichische Musik und Theater-
Zeitung, nr. 3 a apărut cu un bogat cuprins
de artă. În frunte e portretul artistului Karl
Bendl, însoțit de o detaliată biografie. La
număr e adăuș o cântare pentru pian: Les
Adieu de Guido Haylase.

Redacția și administrația Viena, I. Sei-
lerstätte nr. 15.

Bibliografie.

„ENCICLOPEDIA ROMÂNĂ”

editată sub auspiciile și din însărcinarea
„Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura
poporului român”

de
Dr. Corneliu Diaconovich,

prim-secretarul „Asociațiunii”.

A apărut fasciculul al V-lea, care cu-
prinde mult peste 1000 articole (Balneum-
Beule) cu numeroase ilustrațiuni. Dintre
articolele mai mari, de interes special ro-
mănesc, amintim: Bănat, Băncile (cu ilustr.
Palatul Băncii naț. din București), Barac Ioan,
Baranyi călugărul, Bărăția, Barbu, Barceanu,
Barișcu (cu ilustr. Medalia bătău de Academia
rom. în onoarea lui), Barozzi, Bărescu, Basa-
raba (de D. Onciul), Basarabia (de Z. C. Ar-
bure), Beisă (cu 3 ilustr.: gimnasiul, inter-
natul Pavelian de băieți, școala de fete), Be-
rariu, Bere (cu 4 ilustr.: instalațiunile stabi-
limentului Bragadiru din București). Dintre
celelalte ilustr. mai amintim: Bănanierul, Ba-
toza (mașina de trearat) etc.

Cuprinsul bogat al acestui fascicul, aran-
jat cu multă îngrijire, arată un progres con-
tinu și îmbucurător, care îndreptățește la spe-
ranță, că această mare publicație a Asocia-
țiunii se va termina cu deplin succes.

Abonamentele se fac la editorul W. Krafft
în Sibiu (Nagyseben) și se achită în rate de
fl. 5. — pentru 5 fasc., ori de fl. 10. — pentru
1 tom. Pentru România la librăria D. Storck
1 Müller în București pentru cîte 5 ori 10
fl. sc. & Lei 2.50.

Mistică. Au apărut în edițiune litogra-
fiată 4 piese musicale aranjate pentru cor
mict de dl Val. Magdu: „Iorgăna”, cîntec
popular de prin părțile ungurene și bănățene
(cîntec); „Dorule o dorule”, cîntec popular
de sub podgoriile aradane (cîntec); „Nusca”,
pe melodia dansului „Pe picior” din Bănat
(sextet) și „Foale verde triplie” cîntec po-
poral de pe șesul Bîrsei (cîntec). Se adă
de vînzare la autor în Arad. Prețul unei pie-
se — 25 cr., toate 4 costă 80 cr., plus 5 cr.
porto!

Sosii în Sibiu.

În 8 Oct. n. 1897.

Hotel „Împăratul Romanilor”: L. Nedelkovits,
privatier din Rîmnice; Danielovits din Gherla, Horvath
din Făgăraș, comisari; R. Csaler, rector din Sebeș-
săseș; Dr. Ciuts, avocat din Bistrița; B. Horovitz,
intreprinzător din Cluj; I. Hoch, preot din Vurpăr;
S. Grünwald, F. Ring, ambii din Viena, V. Harteg din
Cluj, I. Kemeny, Mezei, ambii din Budapesta, toți co-
mercanți; K. Backl, inginer și Domyen, voiajior, ambii
din Budapesta.

Hotel „Neurhrer”: K. Apel, voiajior din Viena;
Graesser, paroch cu soția din Amaș; L. Walitsch,
învîțător din Tâlmăci.

Hotel „Melter”: I. Higel, noțuțător din Sighi-
șoara; I. Engber, neguțător de vite din Reghinul-
săseș; L. Borosnyoi, avocat din Ocna; G. Bitay,
voiajior din Săcădate; A. Morar, notar din Valhid.

Seminarul român din Lipsca. A
apărut al IV-lea raport al vestitului seminar
filologic de sub conducerea zelosului profesor
Dr. G. Weigand, sub următorul titlu:

„Vierter Jahresbericht des Instituts für
rumanische Sprache zu Leipzig. Herausge-
geben von dem Leiter des Institut Dr. Gus-
tav Weigand. Leipzig, Joh. Ambrosius Barth.
1897—8° X+336 pag.”

Voluminosul raport cuprinde:
Prefață și raport anual de Dr. Gustav
Weigand.

Formarea singularului — de Ernst
Bacmeister.

Starea actuală a formării pluralului în
limba daco-română de Hermann Thalmann.

Codicele Dimonie de Dr. G. Weigand.

Întrebunțarea lui „pre” la acusativ
(continuare din anul trecut) de St. Stinghe.

Dialectele de pe Criș și Mureș de Dr.
G. Weigand.

Disertațiune economică. A apărut:
Disertațiune economică despre bîndărea și
foloasele farinei cernută cu ciurelui și cu sita
rară și despre zidirea morilor lărd ias — de
Asențiu Severu. Disertațiunea aceasta a fost
cettită în adunarea generală dela Mediaș a
„Asociațiunii”. Broșura de 15 pagine costă
numai 5 cruceri și se poate procura și dela
librăria noastră, „Tipografia”, societate pe
acțiuni în Sibiu, strada Poplăcii nr. 15.

Despre bătrînețe. A apărut: M. T.
Cicerone despre bătrînețe, tradus de Andreiu
P. Liviu, canonic-abate gr.-cat. în Lugoj, edat
de Gavril Popu, canonic în Blaj. — Blaj,
1897. Prețul broș. 50 cr. Broșura format 8°
pe 118 pagini, conține în colonne paralele atît
textul latinesc, cît și cel românesc. Se poate
comanda dela editorul în Blaj, adăugînd la
preț 5 cr. pentru porto.

La librăria „Tipografia”, societate pe ac-
țiuni în Sibiu, se adă următoarele cărți:

„Memorial”, Archiep. și Metro-
politul Andrei baron de Șaguna, fl. 1.30
„Doina”, conf. ținută la ateneul din
Bérlad, de Măndrescu. — 28
„Critice” 1867—1892, de Maio-
rescu. Vol. I și II. a 2 fl. — cr. 4.
„Poveștile Bănatului”, de Că-
tana. — 30
„Literatura popor. română”,
de Gaster. — 2.50
„Introducere în Cărțile Tes-
tamentului vechi și nou”,
de Dr. Iuliu Olariu. — 2.50
„Cersitorul”, dramă în 2 acte
de Livescu. — 50
„tudii Critice”, de Ghera. Vol.
I și II. a 2 fl. 20 cr. — 4.
„Higiene română”, de Dr. Leo
Murășanu. — 1.
„Izvoade”, de Demetrescu. — 4.
„Trandafiri și vioarele”, de
Pop-Reteganu. — 60
„Din Moldova”, schițe de Ko-
tzebe. — 1.
„Floarea din Firenze”, de Li-
vescu. — 50
„Istoria Românilor sub Mi-
haiu-Vodă-Viteazul”, de Ni-
colae Bălescu. — 2.
„Trăvnițe”, 10 piese Slovești
Vol. I și II. a 1 fl. 50 cr. — 3.
„Scrierile părinților aposto-
lești”, de Dr. Iuliu Olariu. — 70
„Merinde dela școală”, de
Popa. — 60
„Despre influența impregiu-
rărilor”, de Panait Zosin. — 50
„Memorii din timpul rășbo-
iului”, de Georgescu. — 88
„Pui de lei”, poezii eroice, de
Nenișescu. — 1.
„edie de gală. — 2.
„Iosii”, de Macedonski. — 2.
„Copii de pe natură”, de Ne-
gruzzi. — 1.50

La comanda din afară se se adaugă pentru
porto postal todeauna încă 5 cr., ear' pentru expediție
recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției
recomandăm modalitatea din urmă.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 4 Oct. n. 1897.

Sămînțe	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo
dela	pînă	dela	pînă	
Grâu				
Băntănesc vechiu	75	—	76	—
Grâu dela Tisa	75	—	76	—
Grâu „Pesta”	75	—	76	—
Grâu de Alba-Rog	75	—	76	—
„Bacica”	75	—	76	—
Grâu ung. de Nord	75	—	76	—

Sămînțe vechi ori nou	Sotal	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	pînă	dela	pînă

Săcăr	de nutreț	70—72	8.35 8.45
Orz	de vînzare	60—62	8.15 8.40
„	de vînzare	62—64	8.60 9.80
Ovăz	de bînz.	64—66	7.60 9.20
Ovăz	de bînz.	66—68	8.20 8.45
Cucuruz (porumb)	bînz.	—	4.55 4.65
„	de alt. seza	—	4.50 4.65

Grâu	Sept.-Oct.	12.05	12.10
Ovăz	Sept.-Oct.	5.50	5.51
Ovăz	Sept.-Oct.	6.25	6.28
Ovăz	Sept.-Oct.	6.25	6.28

Produse diverse	Sotal	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo
dela	pînă	dela	pînă

Săm. de trif.	Lucernă ungurească	—	—
„	roșie	—	—
Olen de rap.	rafinat	—	—
Uns. de porc	dela Pesta	59.5	59.5
„	dela țeară	—	—
Slănină	sventată	60	60.50
„	afumată	—	—
Sos	—	—	—
Frunc	—	—	—
Liatar	alavon, nou	—	—
„	băntănesc	—	—
Miere	brută	—	—
„	galbînă străcurată	—	—
Ceară	de Rosenau	—	—

Săm. de trif.	Lucernă ungurească	—	—
„	roșie	—	—
Olen de rap.	rafinat	—	—
Uns. de porc	dela Pesta	59.5	59.5
„	dela țeară	—	—
Slănină	sventată	60	60.50
„	afumată	—	—
Sos	—	—	—
Frunc	—	—	—
Liatar	alavon, nou	—	—
„	băntănesc	—	—
Miere	brută	—	—

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.